Ὁ αὐριανὸς ἔρανος ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου, ἀσφαλῶς θὰ κεντρίσῃ τὰς εὐγενεστέρας χορδὰς τῶν ψυχῶν τῶν Ἑλλήνων.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Οἱ συμπολῖται, ἐχόμενοι ἀνέκαθεν στερρῶς τῶν πατρίων, γενναιοφρόνως θὰ προσφέρουν, ἐκ τοῦ ὑστερήματος ἢ τοῦ πλεονάσματος, εἰς τὸν αὐριανὸν ἔρανον.

Η ΔΕΗ, ΚΑΘΙΕΡΩΘΕΙΣΑ ΩΣ ΕΘΝΙΚΟΣ ΘΕΣΜΟΣ, ΠΡΟΧΩΡΕΙ ΣΤΑΘΕΡΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΩΝ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑΤΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΜΑΣ

ΤΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΙΟΕΤΙΑΣ ΤΟΥ ΕΞΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΠΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΠΙΣΤΙΝ ΚΑΙ ΕΛΠΙΔΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΟΥ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ: Ἀλιβέρι, Πτολεμαΐς, Λοῦρος, Ἄγρας, Λάδων Ταυρωπὸς καὶ ὁ «μέγιστος πάντων» Ἀχελῷος

Η ΣΟΒΑΡΩΤΕΡΑ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΜΕΛΛΟΝ

Ἐθνικὸν γεγονὸς ἀποτελεῖ ἡ συμπληρωθεῖσα πρώτη δεκαετία τῆς Δ. Ε. Η. Σημαντικώτατον μάλιστα ἐθνικὸν γεγονός, προωρισμένον νὰ τροφοδοτῇ μὲ διαρκῶς νέας ἐλπίδας τὸ μέλλον. Διότι κατ' αὐτὴν ἐδημιουργήθη καὶ ἐθεμελιώθη ἐπὶ ἀποδιδούσης πραγματικότητος ἡ προϋπόθεσις τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας. Δὲν χρειάζεται δὲ διεξοδικὴ ἀνάλυσις: Χωρὶς ἄφθονον καὶ εὐθηνὸν ἠλεκτρικὸν ρεῦμα θὰ ἦτο ἀδύνατος οἱαδήποτε προσπάθεια — καὶ ἡ φρτιώτερον προγραμματισμένη. Ἡ Δ. Ε. Η. ἐξησφάλισε τὸ ὁρμητήριον. Ἔδωκε τὴν πρώτην ὤθησιν. Κατὰ τρόπον δὲ ὑπερφαλαγγίζοντα καὶ τὰς πλέον αἰσιοδόξους προβλέψεις.

Εἶναι εὐγλώττως χαρακτηριστικοὶ καὶ πειστικοὶ οἱ ἀριθμοί. Ὅταν τὸ 1950 ἱδρύετο ἡ Δημοσία Ἐπιχείρησις Ἠλεκτρισμοῦ, ἡ ἐτησία ἀναλογία κάθε Ἕλληνος εἰς κιλοβατῶρες ἦτο 90. Σήμερον ἀναλογοῦν 300 καὶ μετὰ δεκαετίαν θὰ ἀναλογοῦν 800. Ὅπως ἔχει ὑπολογισθῆ, τὸ 1975 εἰς ἕκαστον Ἕλληνα νὰ ἀναλογοῦν 1.500.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλως ἡ σύγκρισις ἔχει τὴν θέσιν της. Τὸ 1950 ἡ παραγωγὴ ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας εἰς τὴν χώραν δὲν ὑπερέβαινε ἐτησίως τὰ 650.000.000 κιλοβατῶρες. Τώρα χάρις εἰς τὰ ἔργα τῆς Δ. Ε. Η. παράγονται 1.800.000.000. Ἐὰν εἰς τὰς κιλοβατῶρες αὐτὰς προστεθῇ καὶ ἡ παραγωγὴ τῆς ἐξαγορασθείσης Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ ἄλλων τοπικῶν ἐπιχειρήσεων, αἱ ὁποῖαι ἀκόμη δὲν ἐξηγοράσθησαν, ὑπὸ τῆς Δ. Ε. Η., ἔχομεν ἐτησίως 2.600.000.000 κιλοβατῶρες. Ἡ παραγωγὴ δηλαδὴ ἐντὸς δεκαετίας ἔχει τετραπλασιασθῆ. Εἶναι λοιπὸν ἢ δὲν εἶναι ἐπίτευγμα θαυμαστόν; Καὶ εὐσταθεῖ ἢ ὄχι ἡ διαπίστωσις, ὅτι καμμία ἐπιχείρησις δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ σημειώσῃ τὴν ἐπιτυχίαν, τὴν ὁποίαν ἔχει σημειώσῃ ἡ Δ. Ε. Η., δικαιώσασα, μὲ θρησκευτικήν, αὐτόχρημα, συνείδησιν ἱστορικῆς εὐθύνης τὴν θεμιτωτέραν προσδοκίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τὴν προσδοκίαν τῆς ἀνόδου εἰς τὸ ἐπίπεδον πλήρους πολιτιστικοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ;

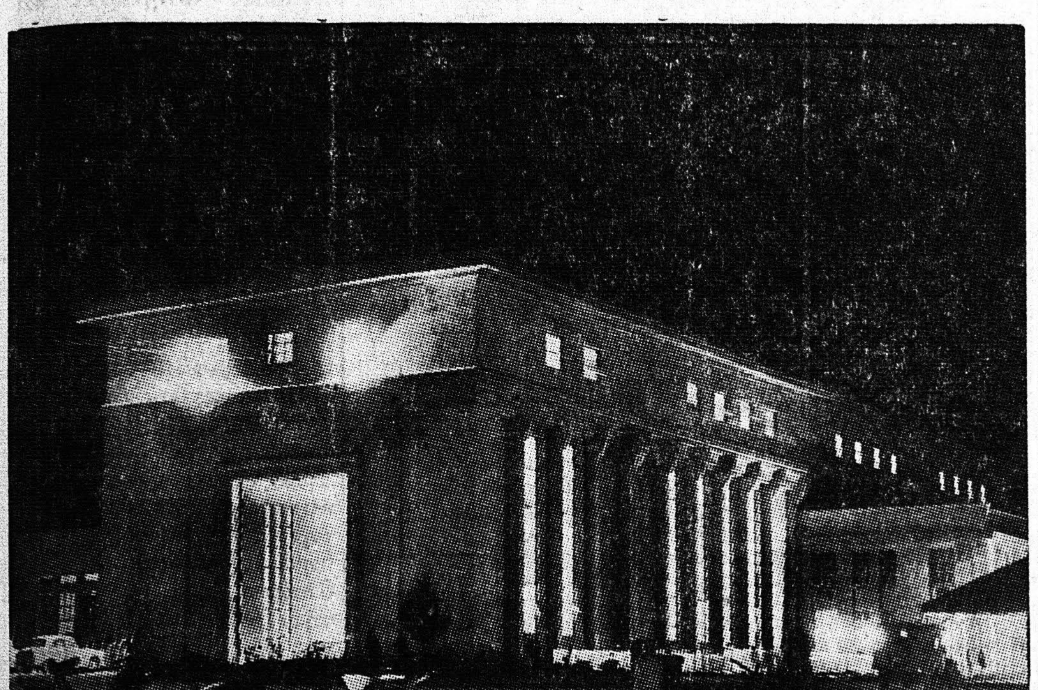

Ἐπιβλητικὸ ἀρχιτεκτονικὸ ἔργον εἶναι τὸ μηχανοστάσιον τοῦ ὑδροηλεκτρικοῦ σταθμοῦ Ταυρωποῦ. Ἐκεῖ μέσα στεγάζονται αἱ δύο ἰσχυραὶ στροβιλογεννήτριαι, 40.000 KW ἑκάστη, θὰ προστεθῇ δὲ προσεχῶς καὶ τρίτη

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Δύο ἐνεργειακὰ προγράμματα καλύπτουν τὴν δεκαετίαν τῆς Δ. Ε. Η. Ἂς ἴδωμεν τὸ πρῶτον, τὸ ὁποῖον ἐστοίχισε συνολικῶς 130.000.000 δολλάρια, καλυφθέντα ἀπὸ τὴν Ἀμερικανικὴν οἰκονομικὴν βοήθειαν, τὰς ἰταλικὰς πολεμικὰς ἐπανορθώσεις καὶ κάποιαν συμμετοχὴν καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ. Τέσσαρα εἶναι τὰ μεγάλα ἔργα του: Ἀλιβέρι, Λοῦρος, Ἄγρας, Λάδων.

Ὁ ἀτμοηλεκτρικὸς Σταθμὸς Ἀλιβερίου θὰ μείνῃ—ἂς ἐπιτραπῇ ὁ χαρακτηρισμὸς—ὡς ὁ γενάρχης τῆς Δ. Ε. Η. Τὸ πρῶτον ἔργον. Ὁ πρόδρομος. Τὸ θέρος τοῦ 1953 ἔγιναν αἱ δοκιμαὶ τοῦ ἐργοστασίου παραγωγῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ ἤρχισεν ἡ μεταφορὰ μεγάλων ποσοτήτων λιγνίτου ἐκ τῶν πλησίον ὀρυχείων Μπρινιᾶ. Ὀλίγον πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἰδίου ἔτους, ἤτοι τοῦ Νοεμβρίου, λιγνιτωρυχεῖα καὶ Σταθμὸς ἐλειτούργουν μὲ πλήρη ἀπόδοσιν. Ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς γῆς, ἀπὸ τὰ ὀρυχεῖα τοῦ Μπρινιᾶ, τὰ τελειότερα μηχανήματα ἐξασφαλίζουν εἰς τὸν Σταθμὸν τὴν δυνατότητα τῆς ἀποδόσεώς του. Δυόμισι χιλιάδες τόννοι λιγνίτου εἶναι ἡ παραγωγὴ καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν. Καὶ ὁ λιγνίτης αὐτός, ἀφοῦ περάσῃ ἀπὸ μίαν τεχνικὴν διαδικασίαν ἐκκαθαρίσεως, διοχετεύεται εἰς τὸ ἐργοστάσιον ἠλεκτροπαραγωγῆς, τὸ ὁποῖον καταναλίσκει ἐτησίως 650.000 τόννους. Εἰς πενῆντα ἔτη θὰ τροφοδοτῆται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ ἐργοστάσιον. Διότι τὰ κοιτάσματα τῶν λιγνιτωρυχείων Ἀλιβερίου ὑπολογίζονται εἰς 30.000.000 τόννους, ποσότητα ἀρκετὴν διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῆς πεντηκονταετίας. Ἐξ ἄλλου ὁ Ἀτμοηλεκτρικὸς Σταθμὸς λειτουργεῖ μὲ δύο στροβιλογεννητρίας ἰσχύος 80.000 κιλοβὰτ καὶ ἔχει ἱκανότητα παραγωγῆς 600.000.000 κιλοβατωρῶν ἐτησίως. Καὶ ἡ ἄμεσος συνέπεια ἀπὸ ἀπόψεως κοινωνικῆς: Εἰς τὸ συγκρότημα Ἀλιβερίου ἀπασχολοῦνται 1.600 ἐργάται, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 1.100 λιγνιτωρύχοι, ἐργαζόμενοι εἰς «βάρδειες» ὀκτάωρες. Οἱ ὑπόλοιποι ἀποτελοῦν τὸ προσωπικὸν «ἐπιφανείας». Ὅλοι των εἶναι Εὐβοεῖς, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν καὶ τοὺς μηχανικούς. Ὅποιος ἐπεσκέφθη τὸ συγκρότημα ἔχει ἀσφαλῶς συγκρατήσῃ τὴν εἰκόνα τῆς δημιουργίας. Παλμὸς αἰσιοδοξίας καὶ ζωτικότητος. Ὁ μόχθος εἰς τὴν εὐτυχεστέραν φάσιν. Πυρετὸς ἐργασίας μεθόδου καὶ ἀνθρωπιά. Ἡ διεδικασία, μὲ τὴν ὁποίαν κινεῖται τὸ ἐργοστάσιον εἶναι ἁπλῆ καὶ συνάμα θεαματική. Ὁ λιγνίτης φθάνει εἰς τὴν ἐπιφάνειαν μὲ εἰδικὰ βαγονέττα, μὲ τὰ ὁποῖα καὶ μεταφέρεται εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ἐργοστασίου. Ἐκεῖ τὸ φορτίον παραλαμβάνεται ἀπὸ μιὰ «μεταφορικὴ ταινία», ἡ ὁποία τὸ ἀνεβάζει εἰς τὸ καθαριστήριον, ὅπου καὶ ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὰς ξένας ὕλας. Ἄλλη «μεταφορικὴ ταινία» διοχετεύει τὸν λιγνίτην εἰς τὸν «σπαστῆρα» ὅπου τεμαχίζεται ὁμοιομόρφως, μὲ ρυθμὸν 300 τόννων τὴν ὥραν. Ἐκεῖθεν, πάντοτε αὐτομάτως, μεταφέρεται ἢ εἰς τὴν ὑπαίθριον ἀποθήκην ἤ, δι' ἄμεσον χρῆσιν, εἰς τὴν ὀροφὴν τοῦ ἐργοστασίου, ὕψους 30 μέτρων. Ἀπὸ τὴν ὀροφήν, μὲ αὐτόματον μηχανισμόν, ὁ λιγνίτης περνᾷ εἰς τοὺς τροφοδότας τῶν λεβήτων. Ἀπὸ τοὺς τροφοδότας διοχετεύεται εἰς τὰς ἑστίας, ὅπου θερμαίνεται τὸ νερό, ποῦ μετατρέπεται εἰς ἀτμόν, τὴν κινητήριον δύναμιν τῶν στοβίλων. Ἔτσι, εἰς γενικὰς γραμμάς, λειτουργεῖ τὸ πρῶτον ἔργον τῆς Δ. Ε. Η.

ΛΟΥΡΟΣ

Εἰς τὴν Ἤπειρον τὸ δεύτερον, τὸ ἐργοστάσιον τοῦ Λούρου. Πενῆντα μόλις χιλιόμετρα νοτίως τῶν Ἰωαννίνων. Ἓν ἔτος περίπου μετὰ τὸ Ἀλιβέρι, τὸν Μάρτιον τοῦ 1954, ἤρχισεν ἡ ἰδική του λειτουργία. Καὶ ἡ κινητήριος δύναμις, τὰ νερὰ τοῦ ποταμοῦ Λούρου, ποῦ ξεκινοῦν ἀπὸ τὴν Δωδώνην καὶ χύνονται εἰς τὸν Ἀμβρακικόν. Τὰ αἰχμαλωτίζει καὶ τὰ τιθασσεύει, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀξιοποιεῖ ἕνα φράγμα «τοξωτό», χάρις εἰς τὸ ὁποῖον σχηματίζεται λίμνη. Διοχετεύονται δὲ εἰς τὸ ἐργοστάσιον, ποῦ ἀπέχει δύο χιλιόμετρα ἀπὸ τὸ φράγμα, διὰ μιᾶς σήραγγος μήκους 1.433 μέτρων καὶ διαμέτρου 2,70. Αὐτὴ διατρυπᾷ τὸ βουνὸ καὶ κατευθύνει τὸ νερὸ εἰς τὸν ἀγωγὸν πτώσεως τοῦ ἐργοστασίου. Τὸ φράγμα σημειωτέον, ἔχει ὕψος 22 μέτρων καὶ μῆκος 97, ἡ δὲ χωρητικότης τῆς λίμνης 370.000 κυβικῶν μέτρων.

Τὸ ἐργοστάσιον τοῦ Λούρου, ποῦ διαθέτει δύο στροβιλογεννητρίας ἰσχύος 5.000 κιλοβὰτ καὶ παράγει ἐτησίως 30.000.000 κιλοβατωρῶν, λειτουργεῖ ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν παροχὴν ἠλεκτρισμοῦ εἰς τὴν Ἤπειρον. Αἱ πόλεις καὶ τὰ γραφικὰ χωρία της κινοῦνται καὶ φωτίζονται ἀπὸ αὐτό. Ἀποτελεῖ δὲ ἀπομονωμένον σύστημα, μὲ ἰδικόν του δίκτυον διανομῆς 15.000 βόλτ, θὰ συνδεθῇ ὅμως μὲ τὸ ἐθνικὸν δίκτυον 150.000 βόλτ καὶ θὰ ἐνισχυθῇ μὲ μονάδα τῶν 4.000 κι λοβάτ.

ΑΓΡΑΣ

Ἑξῆντα ἑκατομμύρια κιλοβατωρῶν ἐτησίως, δίδει τὸ τρίτον ἔργον τῆς Δ. Ε. Η., ὁ ὑδροηλεκτρικὸς—δεύτερος ὑδροηλεκτρικὸς—Σταθμὸς τοῦ Ἄγρα, ποῦ ἐλειτούργησε τὸν Ἰούλιον τοῦ 1954 καὶ ὡλοκληρώθη τὸ θέρος τοῦ 1955. Εὑρίσκεται εἰς τὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν καὶ ἀξιοποιεῖ τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ Ἐδεσσαίου ἢ Βόδα, ποῦ πηγάζει ἀπὸ τὴν λίμνην Νίσια. Τὰ νερά της ὅμως δὲν ἔφθαναν καὶ ἐχρειάσθη νὰ γίνῃ δάνειον ἀπὸ τὴν γειτονικὴν λίμνην τοῦ Ὀστρόβου. Τετρακοσίων ἑκατομμυρίων κυβικῶν μέτρων αὐτή, ἐνισχύει τὴν πρώτην μέσω σήραγγος μέτρων 6.035 καὶ διαμέτρου 2 μέτρων. Ἔτσι ἡ ἐναποθήκευσις ἐνεργείας ἀξιοποιεῖται πλήρως. Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἄκρην τῆς λίμνης Νίσιας— ἐκεῖ ἀρχίζει ἡ φυσικὴ ροὴ τοῦ Ἐδεσσαίου — κατεσκευάσθη ἕνα «φράγμα ἐκτροπῆς» τὸ ὁποῖον κατευθύνει ὅσο νερὸ χρειάζεται, διὰ τὸ ἐργοστάσιον, εἰς διώρυγα μήκους 1.480 μέτρων. Ἔπειτα τὸ νερὸ διοχετεύεται εἰς ἄλλην σήραγγα, δι' αὐτῆς φθάνει εἰς τὸν «θάλαμον ἰσορροπίας» καὶ χύνεται εἰς τὸν χαλύβδινον «ἀγωγὸν πτώσεως» τοῦ Σταθμοῦ. Μὲ τὴν ὁρμήν του κινεῖ τοὺς στροβίλους τοῦ ἐργοστασίου Καὶ διοχετεύεται εἰς τεχνητὴν λίμνην διὰ νὰ χυθῇ πάλιν εἰς τὴν κοίτην τοῦ ποταμοῦ καὶ νὰ καταλήξῃ εἰς τοὺς καταρράκτας τῆς Ἐδέσσης. Ὡστόσον τὸ ἔργον δὲν θεωρεῖται συμπεπληρωμένον. Διὰ τοῦ δευτέρου ἐνεργειακοῦ προγράμματος τῆς Δ. Ε. Η. προβλέπεται ὁλοκληρωτικὴ ἀξιοποίησις τῶν ὑδάτων τῆς λίμνης τοῦ Ὀστρόβου καὶ τῆς Νίστας, διὰ δευτέρου Ὑδροηλεκτρικοῦ Ἐργοστασίου. Ὁ Σταθμὸς διαθέτει δύο στροβιλογεννητρίας ἰσχύος 50.000 κιλοβάτ.

ΛΑΔΩΝ

Μὲ τὸν Λάδωνα συμπληροῦται οὐσιαστικῶς τὸ πρῶτον ἐνεργειακὸν πρόγραμμα τῆς Δ. Ε. Η. Εἰς τὴν καρδιὰ τῆς Πελοποννήσου, τὸ «κάλλιστον ὕδωρ» ἐγίνετο τὸν χειμῶνα ἀπειλὴ καὶ συχνότατα συμφορά. Ὅταν τὸ ποτάμι ὠργίζετο καὶ ἡ βοὴ τῶν θολῶν του νερῶν μεταβάλλεται εἰς ἄγριον μυκηθμόν, ἡ ἀγωνία τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν ἤρχιζε. Ἀγωνία σήμερα δὲν ὑπάρχει. Ὑπάρχει ἡ χαρὰ τοῦ φωτὸς καὶ τῆς ἐνεργείας, ποῦ ἐξησφάλισεν ὁ Ὑδροηλεκτρικὸς Σταθμός. Ἕνα φρᾶγμα εἰς τὴν θέσιν Πήδημα, πλησίον τῶν Τροπαίων συνεκράτησε καὶ ἐξεμηδένισε τὴν ὀργὴν τοῦ ποταμοῦ. Ὑπετάγη τὸ ὑγρὸν στοιχεῖον. Ἐδημιουργήθη τεχνητὴ λίμνη χωριτικότητος 50.000.000 κυβικῶν μέτρων, ἀπὸ τὴν ὁποίαν γίνεται ὑδροληψία μὲ σήραγγα μήκους 8.620 μέτρων καὶ διαμέτρου 3,90. Τὸ νερό, ποῦ διοχετεύεται εἰς τὴν ἄλλην πλευρὰν τοῦ βουνοῦ εἰς τὸν «ἀγωγὸν πτώσεως» ἀφοῦ ἐκπληρώσῃ τὸν προορισμόν του, ἐπιστρέφει εἰς τὴν κοίτην τοῦ ποταμοῦ ἐνῷ τὸ Ὑδροηλεκτρικὸν Ἐργοστάσιον μὲ τὰς ἰσχύος 70.00 κιλοβάτ, δύο στροβιλογεννητρίας του δίδει ψυχὴν εἰς τὴν Πελοπόννησον, τὴν πλουτίζει μὲ ἀπεριορίστους δυνατότητας πραγματοποιήσεων καὶ τῆς στερεώνει τὴν ἐμπιστοσύνην δι' ἕνα εὐτυχέστερον μέλλον. 320.000.000 κιλοβατῶρες παράγει ἐτησίως.

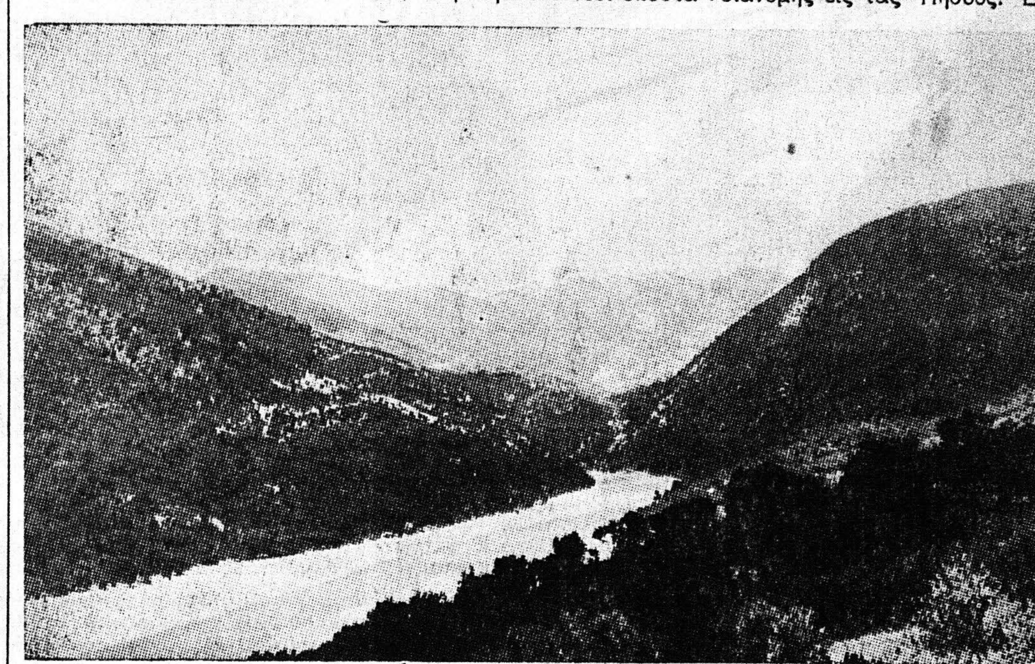

Ὁ Ἀχελῷος περνᾷ ἀνάμεσα ἀπὸ διάφορα βουνὰ τῆς Ἠπειροθεσσαλίας καὶ τῆς Ἀκαρνανίας. Εἰς τὴν φωτογραφίαν αὐτὴν φαίνεται ἕνα ἀπὸ τὰ σημεῖα ὅπου τὰ νερὰ τοῦ ποταμοῦ θὰ δεσμευθοῦν μὲ φράγμα διὰ παραγωγὴν ἠλεκτρισμοῦ

ΑΛΛΑ ΕΡΓΑ

Εἰς τὸ ἀνώτερω πρῶτον πρόγραμμα τοποθετοῦνται καὶ ἄλλα μικρότερα, ἀλλὰ θεμελιώδη διὰ τὴν περαιτέρω διάρθρωσιν τοῦ ἐξηλεκτρισμοῦ τῆς Χώρας. Οὕτω ἐπραγματοποιήθη ἡ προοδευτικὴ ἐγκατάστασις τοῦ Ἐθνικοῦ Δικτύου. Τὴν 31 Ἰουλίου 1955, ὅτε ἔληξεν ἡ σύμβασις τῆς «Ἐμπάσκο» εἶχον στηθῆ 3.500 χαλύβδινοι πύργοι, οἱ ὁποῖοι ἐστήριζον 1125 χιλιόμετρα γραμμὰς μεταφορᾶς τῶν 150.000 βόλτ καὶ ἐλειτούργουν 19 ὑποσταθμοὶ διὰ τὸν ὑποβιβασμὸν τῶν 150.000 βόλτ εἰς 15.000 βόλτ. Ἐπίσης εἶχον κατασκευασθῆ 3.000 χιλιόμετρα γραμμὰς διανομῆς τῶν 15.000 καὶ 220]380 βόλτ. Πρέπει νὰ ὑπογραμμισθῆ, ὅτι διὰ τῶν ἔργων αὐτῶν ἀντιμετωπίσθησαν αἱ ἀνάγκαι εἰς ἠλεκτρικὴν ἐνέργειαν τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων καὶ ἠλεκτροδοτήθησαν διὰ πρώτην φορὰν 333 οἰκισμοί. Αἱ βάσεις διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ ἐξηλεκτρισμοῦ—διότι περὶ δημιουργίας πρόκειται—εἶχον τεθῆ.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Τὸ δεύτερον ἐνεργειακὸν πρόγραμμα ἐξαγγέλλεται τὸ 1957 καὶ καλύπτει τὴν μέχρι 1962 πενταετίαν. Χαρακτηρίζεται ἀπὸ τεράστια νέα ἔργα καὶ ἀπὸ συστηματοποίησιν τῶν ἐπιτευγμάτων τῆς πρώτης πενταετίας. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς σημασίας του ἀρκεῖ ἡ ἀπαρίθμησις τῶν μέχρι τοῦδε πραγματοποιηθέντων καὶ τῶν προβλεπομένων.

1) Ἀπὸ τοῦ φθινοπώρου τοῦ 1959 λειτουργεῖ ὁ Ἀτμοηλεκτρικὸς Σταθμὸς τῆς Πτολεμαΐδος, ὁ ὁποῖος μέχρι τῶν μέσων τοῦ 1962 θὰ ἀποκτήσῃ καὶ δευτέραν μονάδα.

2) Ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1960 λειτουργοῦν δύο πρῶται μονάδες τοῦ Ὑδροηλεκτρικοῦ Σταθμοῦ Ταυρωποῦ, εἰς τὸν ὁποῖον μέχρι τέλους τοῦ 1961 θὰ προστεθῇ καὶ τρίτη μονάς.

3) Αἱ γραμμαὶ μεταφορᾶς 150.000 βόλτ ἐπεξετάθησαν κατὰ 750 περίπου χιλιόμετρα μὲ πρόβλεψιν προσθήκης ἄλλων 300 χιλιομέτρων μέχρι τέλους 1962.

4) Ἱδρύθησαν 6 νέοι ὑποσταθμοὶ 150.00.]15.000 βόλτ ἐνῷ 4 ἄλλοι εὑρίσκονται ὑπὸ κατασκευήν.

5) Ἐπεξετάθησαν αἱ γραμμαὶ διανομῆς 15.000 καὶ 220]380 βόλτ κατὰ 5.600 χιλιόμετρα μὲ πρόβλεψιν προσθήκης ἄλλων 5.000 χιλιομέτρων μέχρι τέλους τοῦ 1962.

6) Ἐξετελέσθησαν, κατὰ τὸ σημαντικώτερον τμῆμα των, τὰ ἔργα διὰ τὴν ἐνσωμάτωσιν τοῦ δικτύου Ἠπείρου εἰς τὸ Ἐθνικὸν Σύστημα. Ἡ ἐγκατάστασις τοῦ ὑποβρυχίου καλωδίου Ρίου—Ἀντιρρίου, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ συνδεθῇ ἡ Πελοπόννησος μὲ τὴν Αἰτωλοακαρνανίαν, εἶναι ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων.

7) Ἀνεκαινίσθησαν ἐξ ὁλοκλήρου πολλοὶ τοπικοὶ σταθμοὶ παραγωγῆς (Ἰτέας, Πύλου, Διδυμοτείχου, Νεαπόλεως, Κοζάνης κ. ἄ), οἱ ὁποῖοι ἐξυπηρετοῦν, δι' αὐτονόμων δικτύων, περιοχὰς μὴ ἠλεκτροδοτουμένας ἀκόμη ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸν Δίκτυον.

8) Ἠλεκτροδοτήθησαν 230 οἰκισμοί, μὲ προγραμματισμένην ἐπέκτασιν, μέχρι τέλους τοῦ 1962, εἰς ἄλλας 720 κοινότητας καὶ

9) Ἐγκατεστάθησαν νέαι μονάδες ντίζελ καὶ ἔγιναν ριζικαὶ ἀνακαινίσεις καὶ κατασκευαί, πρὸς αὔξησιν τῆς ἠλεκτροπαραγωγῆς καὶ ἐπέκτασιν τῆς διανομῆς εἰς τὰς Νήσους. Εἰς Κρήτην ἔχει γίνει ἐγκατάστασις καὶ δικτύου μεταφορᾶς τῶν 66.000 βόλτ, τοῦ ὁποίου τὸ συνολικὸν μῆκος θὰ φθάσῃ τὰ 150 χιλιόμετρα μὲ βασικὰ κέντρα παραγωγῆς εἰς Χανιὰ καὶ Ἡράκλειον καὶ ὑποσταθμὸν εἰς Ρέθυμνον.

Ἐξ ἄλλου ἐπραγματοποιήθησαν:

1) Διασύνδεσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ Δικτύου μὲ τὸ Ἐθνικὸν Δίκτυον Γιουγκοσλαυΐας μὲ ἐγκατάστασιν ὑποσταθμοῦ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

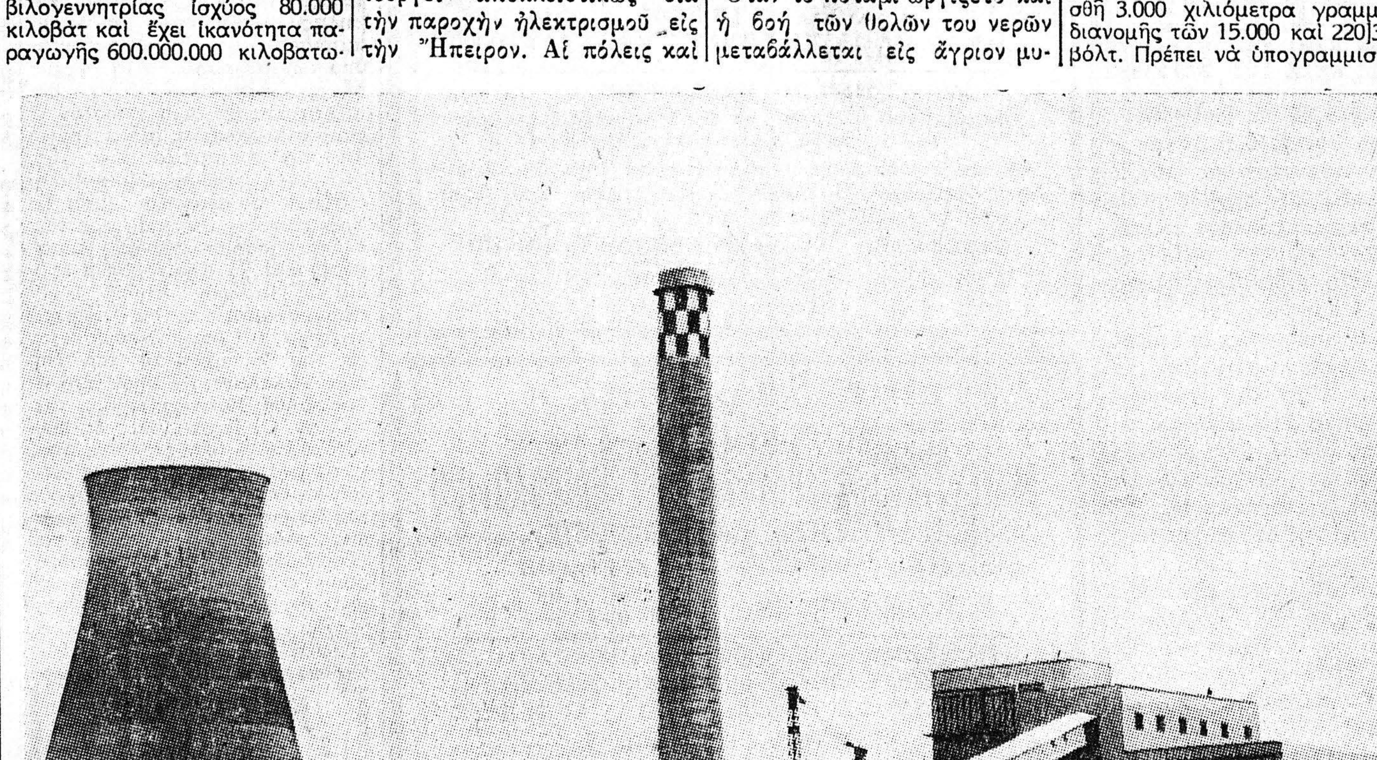

Εἰς τὸν ἀτμοηλεκτρικὸν σταθμὸν Πτολεμαΐδος (Πρώτη Μονάς) τὰ πλέον ἐντυπωσιακὰ τμήματα εἶναι ἡ ὑψηλότερη καπνοδόχος τῆς Ἑλλάδος, 110 μέτρα καὶ ὁ πρωτοφανὴς ψυκτικὸς πύργος ὕψους 72 μέτρων. Τὸ ἐργοστάσιον αὐτὸ καίει 900.000 τόννους λιγνίτην ἐτησίως ἀπὸ τὸ γειτονικὸν λιγνιτωρυχεῖον καὶ παράγει 500.000.000 κιλοβατῶρας ἠλεκτρικὸν ρεῦμα

ΟΙ ΤΗΛΑΥΓΕΙΣ ΦΑΡΟΙ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Τοῦ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
[Δημάρχου, πρώην ὑπουργοῦ]

Ἀποτελεῖ εὐγλωττότατον καὶ ἐξόχως χαρακτηριστικὸν συνδυασμὸν ὁ ἑορτασμὸς τῶν γραμμάτων μὲ τὸν ἑορτασμὸν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Διότι, πρῶτον, ἡ σχέσις τῆς Θρησκείας καὶ τῶν γραμμάτων εἶναι ἄμεσος. Αἱ δύο ἔννοιαι ἔχουν συνυφανθῆ καὶ ἀλληλοσυμπληροῦνται. Καὶ διότι, δεύτερον ἡ Παιδεία, ἡ ἀξία τοῦ ὀνόματος. δὲν ἠμποροῦσε νὰ εὕρῃ ἐπιφανεστέρους ἐκπροσώπους ἀπὸ τὸν Βασίλειον τὸ Μέγαν, τὸν Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον καὶ τὸν Γρηγόριον τὸν Ναζιανζηνόν. Δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἔχῃ διαπρεπεστέρους ἐνσαρκωτάς. Δὲν ἠμποροῦσε νὰ συναντήσῃ πλέον φωτεινοὺς κήρυκας. Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι ὑπῆρξαν οἱ μεγάλοι θεμελιωταί της. Διότι τὴν ἀνεβίβασαν εἰς τὴν περιωπὴν πρώτης ἀνάγκης καὶ κορυφαίας λειτουργίας, διὰ τὰ ἔθνη ποὺ θέλουν, νὰ ἔχουν μέλλον. Καὶ συγχρόνως, τὴν ἐθεμελίωσαν ἐπὶ τῶν ὑγιῶν ἐκείνων βάσεων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρίχθη ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνοχριστιανικὸς Πολιτισμός. Διότι πέραν αὐτοῦ ἄλλος πολιτισμὸς δὲν ὑπάρχει. Ὁ,τιδήποτε ἐκτὸς τοῦ προγράμματος τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον κατευθύνει, ἐπὶ αἰῶνας τὴν πορείαν τῶν λαῶν. δὲν εἶναι παρὰ ἀγωνιώδης καὶ ἐκ τῶν προτέρων εἰς ναυάγιον καταδικασμένη ἀπομίμησις. Δὲν εἶναι παρὰ νοθεία καὶ παραμόρφωσις πολιτισμοῦ.

Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι ἔθεσαν, ἀκριβῶς, τὰς προϋποθέσεις, ἄνευ καλύψεως καὶ δικαιώσεως τῶν ὁποίων παιδεία ἀληθὴς δὲν ὑπάρχει. Διότι θὰ παρεῖλκεν νὰ ἐξηγήσωμεν ὅτι αἱ γνώσεις μόνον, ὁσονδήποτε καὶ ἂν εἶναι εὐρεῖαι δὲν ἀρκοῦν. Πρέπει νὰ ἑορτάζωνται εἰς τὴν πίστιν, ἐπὶ τὴν συνείδησιν. Νὰ συντηροῦνται ἀπὸ τὸν κώδικα τῆς ἠθικῆς, τὸν ὁποῖον ὁ Ἰησοῦς ἀφῆκεν ὡς πελωρίαν ἀνεπανάληπτον παρακαταθήκην λυτρώσεως. Νὰ ἀντλοῦν τὴν διάρκειαν ἀπὸ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν πίστιν. Αὐτὴν δὲ τὴν ἐναρμόνισιν ἐπέτυχον κατὰ τὸν θαυμαστότερον τρόπον οἱ Τρεῖς Μεγάλοι τῆς Τρισηλίου Θεότητος, οἱ τὴν Κτῆσιν νάμασι καταρδεύσαντες. Ἐπέτυχον μὲ τὴν ἐπιγνωστικὴν ἰδιοφυΐαν των νὰ δώσουν αὐτόχρημα τὸν καταστατικὸν χάρτην τῆς Παιδείας, τὸν ὁποῖον αὕτη ὀφείλει ἀπαρεγκλίτως νὰ ἀκολουθῇ, ἐὰν πρόκειται νὰ ἀποδίδῃ.

Ἦσαν μεγάλαι μορφαί. Καὶ ἰσχυρότατα πνεύματα. Ὁ Βασίλειος ὁ Μέγας κολοσσὸς διανοήσεως, μὲ τεραστίαν μόρφωσιν καὶ μὲ τάλαντον διδαχῆς. Σοφία συμπεπυκνωμένη καὶ συνεχῶς καρποφοροῦσα, ἔχει ἀφήσει ἔργα, τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον ἤνθεξαν εἰς τὸν χρόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπεδείχθησαν ὑπέρτερα αὐτοῦ. Ὁ Γρηγόριος ὁ ἐκ Ναζιανζοῦ, ἑτέρα πάμφωτος φυσιογνωμία πνευματικοῦ δυναμισμοῦ. Καὶ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ὁ Γίγας τοῦ πνεύματος, μὲ τὴν ἀκατανίκητον ἕλξιν καὶ τὴν μοναδικὴν ἀκτινοβολίαν. Οἱ λόγοι Του ἔχουν μείνει ὡς ὑπόδειγμα παλμοῦ καὶ ἀληθείας, ὡς μνημεῖα φραστικῆς καλαισθησίας καὶ χειμαρρώδους λεκτικῆς γοητείας.

Χωρὶς καμμίαν ἐπιτήδευσιν χωρὶς φραστικὰς κατασκευάς, ἀλλ' ἀβίαστος καὶ ὁρμητικὸς πῖδαξ πνευματικοῦ καὶ ἠθικοῦ φωτός, τὸ ὁποῖον παραμένει ἀνέσπερον, διὰ νὰ χαράσσῃ, εἰς ἐκείνους τὴν πορείαν τῆς Ἀληθείας, Φάροι τηλαυγεῖς καὶ οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι, προωρισμένοι νὰ προσφέρουν τὰ πραγματικὰ ἐρείσματα, ἀλλὰ καὶ τὴν πραγματικὴν ἱκανοποίησιν εἰς ἐκείνους ποὺ διψοῦν διὰ νὰ διδαχθοῦν καὶ νὰ φωτισθοῦν.

Αὐτοὺς τοὺς ἐπιφανεστάτους τῆς Ὀρθοδοξίας ταγοὺς ἔχει καθορίσει ὡς πρώτους ἡγέτας της ἡ Ἑλληνικὴ Παιδεία. Καὶ ὀρθότατα.

Κρῖμα μόνον εἶναι, ὅτι τὸ ἔργον των δὲν διδάσκεται, ὅσον θὰ ἔπρεπε καὶ δὲν ἀναλύεται εἰς ὅλην τὴν ἔκτασίν του εἰς τὰ σχολεῖα. Κρῖμα χιλιάκις εἰς τοὺς καιροὺς μας,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

Ο ΣΚΛΗΡΟΣ ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ

ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΑΝΤΙΒΙΟΤΙΚΟΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΑΤΟΥ ΝΟΣΟΥ;

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΝΕΩΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΜΑΤΩΝ

ΜΟΣΧΑ, Ἰανουάριος. Συχνὰ ἀκοῦμε νὰ διαπιστώνουν, ὅτι ἡ σύγχρονη ἰατρικὴ εἰσῆλθε στὴν ἐποχὴ τῶν ἀντιβιοτικῶν. Πράγματι, οἱ γιατροὶ χρησιμοποιοῦν τώρα σὲ εὐρεῖα κλίμακα τὴν πενικιλλίνη, τὴ στρεπτομυκίνη, τὴν τετρακυκλίνη καὶ τὰ ἄλλα παρόμοια ἀντιβιοτικά, ποὺ ἔσωσαν στὴν κυριολεξία ἑκατομμύρια ἀνθρώπινες ζωές.

Ἡ πρόεδρος τῆς σοβιετικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἀντιβιοτικῶν, ἀκαδημαϊκὸς Ζ. Γιερμόλιεβα, ποὺ ἀσχολεῖται σ' ἕνα τελευταῖο ἄρθρο της μὲ τὸ πρόβλημα αὐτό, παραθέτει πολὺ ἐνδιαφέροντα στοιχεῖα γιὰ τὶς ἀναζητήσεις καὶ τὶς καθημερινὲς ἀνακαλύψεις τῶν ἐπιστημόνων στὸν τομέα τῶν ἀντιβιωτικῶν. Πράγματι, ὅπως διαπιστώνεται ἀπὸ τὰ λεγόμενα τῆς Γερμόλιεβα δὲν ὑπάρχει σήμερα ἀσθένεια, ποὺ νὰ μὴν περιμένῃ τὴν θεραπεία της ἀπὸ τὰ ἀντιβιοτικά.

Ἡ πενικιλλίνη, ὁ γενάρχης τῶν ἀντιβιοτικῶν, παραμένει ὡς σήμερα ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἀποτελεσματικὰ θεραπευτικὰ παρασκευάσματα. Συνάμα ὅμως, ἔχει καὶ πολλὰ μειονεκτήματα, ποὺ τὰ γνωρίζουν ὅλοι, ὅσοι ἀρρώστησαν καὶ προσέφυγαν στὴν βοήθειά της.

Γι' αὐτὸ λέγει ἡ Γιερμόλιεβα, μαζὶ μὲ τὶς συναδέλφους μου Ε. Ν. Λάζαρεβπ καὶ Ε. Α. Βέντμινα, ἀναλάβαλε νὰ παρασκευάσουμε πενικιλλίνη ποὺ νὰ δρᾷ ἐπὶ μακρὸ χρονικὸ διάστημα. Στὴν περίπτωσι αὐτὴ ἔπαιξε μεγάλο ρόλο ἕνα ἀντιβιοτικὸ ζωϊκῆς προελεύσεως ποὺ παρασκευάσαμε — ἡ ἐκμολίνη. Αὐτὸ τὸ ἀντιβιοτικὸ συγκρατεῖ τὴν ἀνάπτυξι μερικῶν μικροβίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἕνα ἀπὸ τοὺς ἰοὺς τῆς γρίππης.

Ἡ προσθήκη ἐκμολίνης στὴν πενικιλλίνη ἐδημιούργησε δύο νέα φάρμακα—τὴν ἐκμονοβονιλλίνη - 1 καὶ τὴν ἐκμονοβοχιλλίνη - 2. Μὲ τὴν εἰσαγωγή τους στὸν ὀργανισμό, αὐτὰ τὰ φάρμακα δροῦν ἐπὶ δύο εἰκοσιτετράωρα. Γιὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ ἴδιο ἀποτέλεσμα μὲ τὴν χρῆσι τῆς ἁπλῆς πενικιλλίνης, χρειάζεται νὰ γίνεται ἔνεσις κάθε τέσσερες ὧρες.

Ἀκόμη πιὸ μακρά, εἶναι ἡ διάρκεια τῆς δράσεως τῶν μπικιλλινῶν. Τὸ πιὸ δραστικὸ ἀπὸ τὰ ἀντιβιοτικὰ αὐτὰ εἶναι ἡ μπικιλλίνη - 3 Αὐτὴ διατηρεῖ τὴν ἐπίδρασί της στὸν ὀργανισμὸν ἐπὶ 7—10 ἡμέρες καὶ εἶναι ἰδιαίτερα ὠφέλιμη γιὰ τὴν πρόληψι τῶν ρευματικῶν προσβολῶν στὰ παιδιά.

Ἀπὸ ὅλους ἔχει ἀναγνωρισθῆ ἡ μεγάλη ἀποτελεσματικότης τῶν παρασκευασμάτων τῆς ἀποκαλουμένης μακρᾶς ἀκτῖνος δράσεως, στὰ ὁποῖα ἀνήκουν τὰ ἀντιβιοτικὰ τῆς τετρακυκλινικῆς κατηγορίας. Αὐτὰ τὰ ἀντιβιοτικὰ συντείνουν στὴν πάλη τῆς ἰατρικῆς ἐναντίον τῶν μολυσματικῶν ἀσθενειῶν βαρειᾶς μορφῆς: τοῦ κοιλιακοῦ καὶ ἐξανθηματικοῦ τύφου, τῆς δυσεντερίας, τῆς βρυκελλώσεως, τοῦ κοκκύτου καὶ ἄλλων.

Πρέπει ὅμως νὰ σημειωθῇ, ὅτι τὰ συνήθη τετρακυκλινικὰ δισκία προκαλοῦν κάποτε δευτερογενῆ, νοσηρὰ φαινόμενα. Ἀλλὰ ἡ πειραματικὴ μελέτη βοήθησε τοὺς ἐρευνητὲς νὰ παρασκευάσουν νέα φάρμακα τοῦ αὐτοῦ τύπου.

Στὴν οἰκογένεια τῶν τετρακυκλινικῶν ἐμφανίσθηκε τὸν τελευταῖο καιρὸ ἀκόμη ἕνα νέο «μέλος»: ἡ ντιμετομυκί-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα